طهران

طلب مغفرت برای امةاللّه المحترمة مس کپس علیها بهآء اللّه الأبهی

هوالأبهی

یا الهی و ملجأی و ملاذی انّی اضع جبینی علی الغبرآء و ارفع یدی الی الخضرآء و انادیک بقلب یخفق بذکرک و دمع یتدفّق بحبّک و روح مرتاح بفضلک و احسانک و فؤاد ملتاح الی رحیق عفوک و غفرانک و اقول یا غافر الخطایا و یا وافی العطایا و کاشف الرّزایا و راحم البرایا انّ امتک الغریبة الوحیدة الفریدة فی سبیلک و البعیدة عن الأوطان فی محبّتک قد ارتحلت الیک و وفدت علیک و وردت علی شریعة فضلک و احسانک اسألک ان تکرم مثواها و تقبل مسعاها و تجعلها آیة الغفران و مورد العفو و الاحسان ربّ انّها آمنت بک و بآیاتک و انجذبت بنفحاتک و رتّلت آیاتک و کلماتک و بشّرت بطلوع نیّر قدس احدیّتک و نادت باسمک فی مملکتک و هاجرت الأوطان و تنائت من الأهل و الاخوان و تحمّلت کلّ مشقّة و عنآء و استحلت مریرة الفراق حبّاً بتعلیم الأطفال و شغفاً بتربیة البنات فی اقصی البلاد و مکثت سنین و اعواماً و صبرت علی التّعب صباحاً و مسآءً و سعت فی تثقیف عقول الأولاد المعصومین من ثلالة الأمجاد و ما وهنت یوماً ما فی اجرآء ما فرض علیها فی تلک النّاحیة القصوی بل واظبت لیلاً و نهاراً و اصیلاً و ابکاراً علی خدمة احبّائک و تعلیم الصّغار الرّضع من ثدی عنایتک حتّی وهن عظمها و ضعفت بنیتها و انحلّ جسمها و ذاب شحمها و لحمها فرجعت الیک معتمدةً علی الطافک متمنّیةً قربک و لقائک مستبشرةً بعفوک و احسانک فضاق بارتحالها قلوب احبّائک و سالت دموع اصفیائک و ارتفع الضّجیج و الصّریخ من افئدة عبادک و اقاموا تعزیةً لأمتک و سلوةً لأحبّائک الّذین احترقت قلوبهم و ذرفت دموعهم و تسعّرت نار الأسی و الجوی بین احشائهم و ضلوعهم و بکوا بکآء الثّکلی فی هذا العزآء و استغفروا لها بکبد حرّی و صدر متأثّر من هذه المصیبة الکبری ربّ اجعلها مشمولةً بالسّماح و مألوفةً بطیور القدس فی عالم الأرواح مستغنیة عن الأشباح فائزةً بعتبة قدسک فی عالم البقآء مقدّسةً عن وزر الذّنوب فی حیّز الفلاح و النّجاح ربّ نوّر وجهها بنور رحمانیّتک و عطّر مشامّها برائحة ریاض فردانیّتک و قرّر عینها بمشاهدة طلعة ربّانیّتک و بلّغها مقاماً فی مقعد صدق جوار رحمتک و افتح علی وجهها الأبواب و احشرها مع الورقات المقدّسة الامآء و الأصحاب و ایّدها علی الوصول الی ملکوت الأسرار فی عالم الأنوار انّک انت الرّحمن الرّحیم و انّک انت الغفور الکریم و انّک انت الملاذ الرّفیع و انّک انت العافی الوافی الکافی العزیز العظیم

۲۴ شوّال ۱۳۳۹

حیفا

عبدالبهاء عباس

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۱۸ فوریه ۲۰۲۲، ساعت ۱۰:۰۰ قبل از ظهر